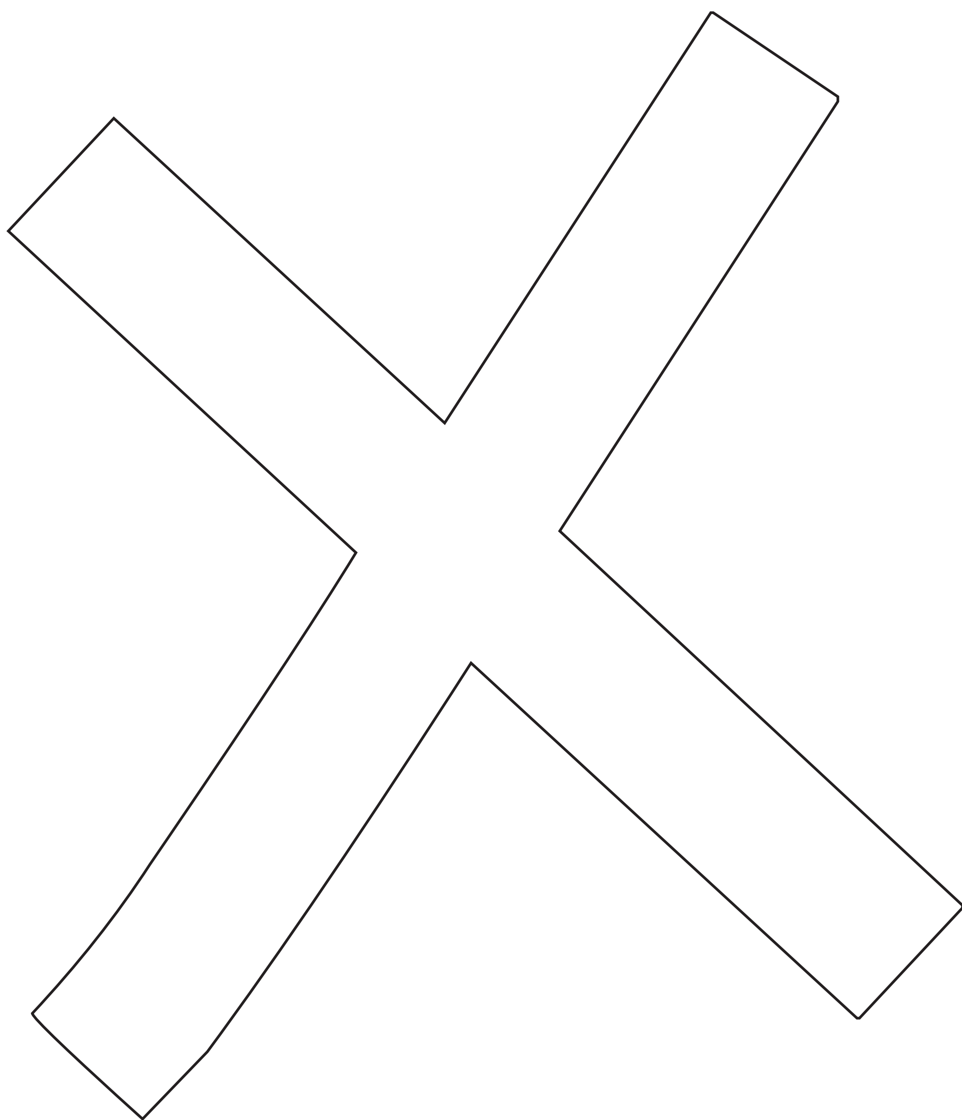

ANTIFA XALANDRI

Αντιφασιστική συμβολή στον καθημερινό πόλεμο – Μάρτης/Απρίλης ‘19 – τεύχος #18

INTRO DUCTION

Να ‘μαστε και πάλι εδώ! Δεν κουραστήκαμε κι ούτε πρόκειται να συμβεί κάτι τέτοιο, ακόμα κι αν κάποιοι δεν γουστάρουν καθόλου με την παρουσία μας σε αυτές τις γειτονιές. Για όσους δεν θυμούνται καλά, είμαστε αυτές και αυτοί που μοιράζουμε αυτό το έντυπο εδώ και πέντε χρόνια, γεμίζουμε τους δρόμους και τις πλατείες με αυτοκόλλητα και συνθήματα όπου κι αν σταθούμε, κολλάμε αφίσες, κάνουμε διαδηλώσεις και οργανώνουμε αντιφασιστικά λάιβ στις γωνιές αυτής τις πόλης. Κι όλα αυτά γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι μέσα στην σκατένια ελληνική πραγματικότητα, ο μόνος τρόπος για να την παλέψουμε είναι να βρούμε η μία την άλλη και να κάνουμε τις γειτονιές μας εχθρικές στους φασίστες και στους φίλους τους.

Ψάχνουμε όλες αυτές τις φιγούρες που τριγυρνάνε μέσα στις γειτονιές μας και έχουμε κάτι πολύ κοινό: δεν γουστάρουμε τους νοικοκυραίους που αγωνιούν για το μέλλον της πατρίδας τους, τους ρατσιστές καθηγητές να λένε πατριωτικές μαλακίες πρωινιάτικα, τους ματσό ελληναράδες να μας παρενοχλούν με επίμονα βλέμματα στο δρόμο. Ασφυκτιούμε με την όλο και πιο έντονη παρουσία των μπάτσων στα μέρη που υπάρχουμε. Σιχαινόμαστε τα αφεντικά μας. Μισούμε το κράτος και ό,τι αυτό επιφυλάσσει για την τάξη μας. Το μόνο καλό είναι οτι τέτοιες φιγούρες υπάρχουν πολλές εκεί έξω και δεν θα σταματήσουμε μέχρι να συναντηθούμε!

antifaxalandri.wordpress.com
antifaxalandri@yahoo.com

Κατάληψη με αντιφασιστικό μήνυμα στο 1ο Λύκειο Παπάγου

on 04 Φεβρουαρίου 2019.

Σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τα φασιστικά μηνύματα που έγραψαν στους τοίχους του 1ου Λυκείου Παπάγου, την περασμένη Τρίτη, οι μαθητές του προχώρησαν σήμερα σε κατάληψη. Τα "εμετικά" όπως τα αποκαλούν…

Περισσότερα: Κατάληψη με αντιφασιστικό μήνυμα στο 1ο Λύκειο Παπάγου

Αντιφασιστική κατάληψη στη γειτονιά των καραβανάδων; wtf!

Όσο λιγότερα γνωρίζει κανείς για τη γειτονιά του Παπάγου τόσο περισσότερο νομίζει ότι εκεί κυκλοφορούν μόνο σφίχτες, ναζί και στρατόκαυλοι. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική.

Για να μην πολυλογούμε, όλα ξεκίνησαν ένα βράδυ του περασμένου Φλεβάρη που όπως φαίνεται κάποια βλαμμένα γέμισαν το λύκειο της περιοχής με ρατσιστικά και εθνικιστικά συνθήματα.

Η απάντηση από του μαθητές και τις μαθήτριες που δεν ψήνονται με τις μαλακίες αυτές ήταν γρήγορη και ήταν η συμβολική κατάληψη του σχολείου λίγες μέρες μετά, πιέζοντας έτσι γονείς και εκπαιδευτικούς να πάρουν θέση δημόσια και να πουν την άποψη τους για το περιεχόμενο των συνθημάτων.
Τα φασιστάκια του σχολείου απ' ότι φάνηκε έκαναν μόκο ως συνήθως, γιατί μάλλον είναι πολύ λίγοι για να μπορούν να πουν την άποψη τους δημόσια χωρίς κόστος.

Respect στα αγόρια και τα κορίτσια του Παπάγου που κρατάνε τα παγκάκια, τις πλατείες, τους δρόμους και τα σχολεία τους καθαρά από ρατσιστικές και πατριωτικές μαλακίες!
Γεια στα χέρια σας αδέρφια!
Viva Antifa!

Όποιος/α θέλει να πάρει αυτοκόλλητα ή απλά να γνωριστούμε και να πούμε δυο κουβέντες, μπορεί να μας βρει στην κατάληψη του κτήματος Πραποπούλου, Προφήτη Ηλία 57, απέναντι από το Θέατρο Ρεματιάς στο Χαλάνδρι

από τη 13:00 μέχρι τις 15:00
το Σάββατο 6 Απρίλη,
το Σάββατο 4 Μάη και
το Σάββατο 1 Ιούνη

crazy m...

Με πάτημα την ένταξη.

Με περίσσια χαρά, η δημοτική αρχή του Χαλανδρίου μας ενημέρωσε πως ο καταυλισμός των Ρομά στο Πάτημα είναι παρελθόν. Οι άνθρωποι, λέει, που έμεναν εκεί πλέον θα μένουν διάσπαρτοι στο Χαλάνδρι με την βοήθεια του δήμου για την "ένταξη" τους.

Η καλοσύνη των δημοτικών ή οποιονδήποτε αρχών είναι κάτι σαν τις γοργόνες. Μύθος. Το κράτος και οι μηχανισμοί του, όπως είναι οι δημοτικές αρχές, ποσώς ενδιαφέρονται για την ποιότητα ζωής του ταξικού πάτου αυτής της κοινωνίας. Αυτό που σίγουρα τους ενδιαφέρει, είναι η καταγραφή, ο έλεγχος και η πειθάρχηση του. Πολλές φορές αυτές οι διαδικασίες μπορεί να έχουν ανθρωπιστικό προσωπείο, ακόμη και ευνοϊκότερες συνθήκες για κάποιους, αλλά συνεχίζουν να έχουν σαν στόχο τον αποκλεισμό κάποιων άλλων, την πειθάρχηση και την διάσπαση των κοινοτήτων.

Ο δήμαρχος βάλθηκε ακόμα να μας πείσει πως όλα αυτά γίνονται "συναινετικά". Εμείς όμως ξέρουμε πως συναίνεση μπορείς να δώσεις όταν έχεις επιλογές. Και σε αυτή την κοινωνία, οι επιλογές είναι ανάλογες με την θέση σου στην ταξική πυραμίδα. Όταν το που θα μένεις, με τι όρους θα δουλεύεις και το πως θα ζεις υπόκειται σε κρατική διαχείριση οι επιλογές που δίνονται πιο πολύ σε εκβιασμό μας μοιάζουν.

Και κάτι τελευταίο. Η διαδικασία "ένταξης" στο πάτημα έχει ξεκινήσει εδώ και τουλάχιστον ένα χρόνο. Εκεί, το καλοκαίρι που μας πέρασε ένας συμπολίτης μας πυροβόλησε στο κεφάλι έναν επίσης συμπολίτη μας που ήταν Ρομά. Ε, δεν γαμιέται, θα σκέφτηκαν οι εμπνευστές του προγράμματος, καμιά φορά η "ένταξη" έχει και τα στραβά της.

etropolis

Τελευταία αναρωτιόμαστε τον λόγο που τόσοι άνθρωποι έχουν επιλέξει να αυτοτραυματιστούν ή και να αφήσουν την τελευταία τους πνοή στην περιοχή της Ομόνοιας και πιο συγκεκριμένα στο πιο ασφαλές της σημείο, το Αστυνομικό της Τμήμα. Το ίδιο μάλιστα απορούν και οι ιατροδικαστές κάθε φορά, εφ' όσον έχουν αποκλείσει εξ' αρχής κάποια εγκληματική ενέργεια, βγάζοντας ως πόρισμα για την αιτία του θανάτου συνήθως φυσικά αίτια. Από αυτά που μπορούμε να γνωρίζουμε, τέσσερις θάνατοι σχεδόν μέσα σε ένα χρόνο είναι ο απολογισμός. Σε αυτό το σημείο, αν αναρωτιέστε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο Α.Τ. Ομόνοιας και Α.Τ. Γκόθαμ Σίτυ, είναι ότι στο δεύτερο τουλάχιστον προσπαθούν να μη σκοτώνουν.

Ελπίζαμε να μην αναφερθούμε ξανά μετά από δύο έντυπα στην εν λόγω περιοχή, γιατί ξέραμε πως δεν θα είναι με καλή αφορμή. Στις 8 Φεβρουαρίου, λοιπόν, προσαγάγεται ο μετανάστης Εμπουκά Σούμπεκ και έπειτα από άγριο ξυλοδαρμό πεθαίνει στο κρατητήριο. Τα πολλαπλά μεμονωμένα περιστατικά, όπως ο Ζακ και ο Εμπουκά, και τόσα που δεν έγιναν γνωστά, θα πρέπει να μας κάνουν να είμαστε υποψιασμένοι. Υποψιασμένοι πως εδώ και τρεις δεκαετίες, στο κέντρο της μητρόπολης, αποτελεί καθημερινότητα η εδραίωση μεγάλων υλικών συμφερόντων από την εκμετάλλευση των μεταναστών, των εκδιδόμενων και των τοξικοεξαρτημένων, προφανώς υπό το βλέμμα του τοπικού Αστυνομικού Τμήματος.

Η Ομόνοια είναι ένα ανοιχτό στρατόπεδο συγκέντρωσης και πίσω από αυτό κρύβεται ένα σύμπλεγμα μπάτσων, μαγαζατόρων και μαφιόζων με άκρες που φτάνουν μέχρι τα υπουργεία. Οι θάνατοι στη γύρω περιοχή, είναι κομμάτι της στρατηγικής της παρανομοποίησης των μεταναστών. Είναι σημαντικό να μιλάμε για τον νέο ελληνικό φασισμό, να μη ξεχνιούνται οι βασανισμένοι και οι νεκροί της τάξης μας, να λέμε και να ξαναλέμε πως

οι μπάτσοι

είναι

ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ!

Εμείς και οι "δικοί" μας, η Κιοσέ και το ΦΟΤ

Το ότι οι πλατείες του Χαλανδρίου έχουν antifa αισθητική είναι πιστεύουμε κάτι προφανές σε όποιον κυκλοφορεί στην περιοχή. Όχι μόνο γιατί είναι βαμμένες antifa απ' άκρη σ' άκρη, αλλά κυρίως λόγω του κόσμου που τις περιτριγυρίζει, κόσμου που μεταξύ μας συνηθίζουμε να χαρακτηρίζουμε "οι δικοί" μας.

"Δικούς" μας φυσικά δεν συναντάς μόνο στις πλατείες τους Χαλανδρίου. Κάθε πλατεία και κάθε γειτονιά αυτής της πόλης, έχει τους "δικούς" μας και τις "δικές" μας. Και ακριβώς επειδή όλοι αυτοί είναι απείθαρχοι και ταυτόχρονα δημιουργικοί με τρόπους που το κράτος δεν γουστάρει, συγκεντρώνουν απέναντί τους ένα σωρό εχθρούς: τους μπάτσους και τους φίλους τους τους ναζί, τους μικροαστούς και κάθε είδους μικρές και μεγάλες εξουσίες.

Στην πραγματικότητα, οι "δικοί" μας και οι "δικές" μας στις γειτονιές αυτής της πόλης είναι άνθρωποι σαν κι εμάς που γράφουμε και μοιράζουμε αυτό το έντυπο. Είμαστε πλατειακές, οπαδοί, χιπχοπάδες, μετανάστριες, αντιφασίστες και αντιφασίστριες. Όλοι εμείς δίνουμε ζωντάνια σ' αυτή την πόλη, χωρίς εμάς θα ήταν απλά ένα σάπιο μέρος για να κυκλοφορούν οι ρουφιάνοι της αστυνομίας.

Εμείς και οι "δικοί" μας, στις 9 και στις 10 του περασμένου Φλεβάρη κάναμε δύο μικρές παρεμβάσεις σε δύο πλατείες της περιοχής, στην πλατεία Κιοσέ στο Πολύδροσο και στο πάρκο του ΦΟΤ στην Τούφα. Περίπου 40 άτομα βάψαμε,

κολλήσαμε αυτοκόλλητα, μοιράσαμε ένα κείμενο και αποχωρήσαμε όλοι μαζί συγκροτημένα φωνάζοντας συνθήματα. Επιλέξαμε δύο πλατείες γιατί για εμάς εκεί παίζεται το παιχνίδι, στους δρόμους, στα πάρκα και στις πλατείες. Δεν μας ενδιαφέρει ποιος θα μπει στο δημοτικό συμβούλιο, εμάς μας ενδιαφέρει η Κιοσέ και το ΦΟΤ. Εκεί συναντιόμαστε με τους δικούς μας, εκεί συναντάμε και τους εχθρούς μας. Εκεί διεκδικούμε το χώρο για να υπάρχουμε μέσα σε μια κοινωνία φτιαγμένη σε βάρος μας.

Το είπαμε και πριν, έχουμε την ικανότητα όλοι εμείς να δίνουμε ζωή σ' αυτή τη γειτονιά με τις κουλτούρες μας, γιατί είμαστε κομμάτι της πολυεθνικής εργατικής τάξης και η ζωή της εργατικής τάξης είναι ταυτισμένη με το δημόσιο χώρο. Πέρα από αυτό όμως είμαστε σε θέση, ή καλύτερα προσπαθούμε, να οργανωνόμαστε πολιτικά και να χτίζουμε αντιφασιστικές κοινότητες. Γιατί οι εχθροί μας, που είναι πολλοί και κρατικά οργανωμένοι, δεν πρόκειται να μας χαριστούν. Μικρές δράσεις σαν αυτές που κάναμε στην Κιοσέ και στο ΦΟΤ είναι ένα απ' τους τρόπους με τους οποίους χτίζουμε τη δυνατότητα να διεκδικούμε οργανωμένα και μαζικά το δημόσιο χώρο γιατί δεν έχουμε καμία διάθεση να τον αφήσουμε στα χέρια των εχθρών μας.Δράσεις που φυσικά σκοπεύουμε να έχουν και συνέχεια.

Να τους στείλου

Αυτό που συμβαίνει τελευταία στον δημόσιο λόγο είναι απίστευτο! Τι εννοούμε; Όποια εφημερίδα, μπλογκ, κανάλι κι αν ανοίξεις σίγουρα θα μάθεις για τις μεγάλες διαφωνίες μεταξύ κυβέρνησης-αντιπολίτευσης, αριστερών-δεξιών, πατριωτών-προδοτών, μνηνονιακών-αντιμνημονιακών και πάει λέγοντας. Τσακώνονται, υποτίθεται, για μια σειρά από ζητήματα που ξεκινάνε από τη μετανάστευση και φτάνουν στην ονομασία της Μακεδονίας.
Μαλακίες! Λίγο να έχεις τα μάτια σου ανοιχτά, καταλαβαίνεις ότι αριστεροί και φασίστες στην πραγματικότητα δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν. Ίσα-ίσα, μπορεί δημόσια να παρουσιάζεται ότι διαφωνούν αλλά στην ουσία συνεργάζονται δίχως πολλά προβλήματα κι έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν έναν εθνικό κόρμο, έναν αριστεροδεξιό πολτό, που είναι πιο πατριωτικός, πιο δολοφονικός και πιο συμπαγής από ποτέ.
Ένα παράδειγμα; Η εξωτερική πολιτική φυσικά. Απ' το 2015 και μετά, η αριστερή κυβέρνηση συνεχίζει να εφαρμόζει απαράλλαχτα τα σχέδια που της παραδόθηκαν απ' τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Δηλαδή να προσπαθεί να εκμεταλλευτεί την αστάθεια που παίζει στην ευρύτερη γειτονιά για να δημιουργήσει προβλήματα σε όποιον γείτονα δείχνει πιο ευάλλωτος και ταυτόχρονα να παρουσιάζει την όλη διαδικασία σαν ευεργεσία. Πιο πρόσφατη επιτυχία της πολιτικής αυτής αποτελεί η περίφημη συμφωνία των Πρεσπών με την οποία η Ελλάδα επέβαλλε σ' ένα άλλο

...υμε στο διάολο!

κράτος να αλλάξει το σύνταγμα και την ιστορία του χωρίς καν να ανοίξει ρουθούνι. Οι φασίστες μπορούν να προσποιούνται όσο θέλουν ότι πρόκειται για προδοσία αλλά στην πραγματικότητα ξέρουμε καλά ότι τα κατορθώματα της αριστερής κυβέρνησης δεν τους χαλάνε καθόλου. Αυτό ακριβώς είναι και τα μακεδονικά συλαλλητήρια. Όχι ένδειξη διαφωνίας, αλλά διαπραγματευτικό χαρτί που χαρίζουν οι δεξιοί απλόχερα στους αριστερούς προκειμένου να γίνουν πιο αμείλικτοι στο εξωτερικό, να απαιτήσουν περισσότερα, να στριμώξουν κι άλλο τους εχθρούς.

Και φυσικά δεν είναι το μόνο παράδειγμα. Από το μεταναστευτικό μέχρι και μικρότερα θέματα, όπως οι εξαιρετικά αποτυχημένες φασιστικές καταλήψεις στα σχολεία, αριστεροί και δεξιοί έχουν πιαστεί αγκαζέ και προχωράνε ενώ την ίδια στιγμή προσπαθούν να μας πείσουν πως δεν χωνεύονται.

Είναι πράγματι κάπως τρομακτικό να σκέφτεσαι τα πράγματα μ' αυτόν τον τρόπο. Γιατί ανακαλύπτεις στον αριστεροδεξιό εθνικό κορμό έναν εχθρό που φαντάζει πελώριος. Αλλά τα πράγματα δεν είναι απελπιστικά. Αναγκαστικά, υπάρχει μια μερίδα που μένει στην απ' έξω. Εμείς είμαστε. Που δεν αντέχουμε την ασφυξία που μας επιβάλλεται κι αναζητούμε τρόπους διαφυγής. Κι αν έναν τρόπο έχουμε να επιβιώσουμε πολιτικά, συναισθηματικά και διανοητικά, αυτός είναι να ανακαλύψουμε τη δύναμη που πηγάζει απ' τη συλλογική οργάνωση. Κι έπειτα να τα βάλουμε με τους εχθρούς μας.

Δημοτικές εκλογές

Αδιάφορο γραφικό πανηγυράκι ή χορός μικροσυμφερόντων και χρήματος ;

Πλησιάζουν οι δημοτικές εκλογές και σιγά-σιγά θα αρχίσουν και στην γειτονιά μας οι προεκλογικές καμπάνιες διαφόρων υποψήφιων, με διακύβευμα τι; Από όσα ακούμε μπορούμε να υποθέσουμε ότι μαλώνουν για το ποιός ξέρει να φτιάχνει καλύτερα τις λακκούβες στους δρόμους ή να βάφει καλύτερα τοίχους με όμορφα χρώματα ή ακόμα να διοργανώνει φαντασμαγορικά γλέντια και δημοτικούς χορούς. Επίσης, τονίζουν ότι ο μεγαλύτερος λόγος που τσακώνονται είναι το ποιος θα κάνει το καλύτερό δυνατόν για εμάς τους πολίτες. Ποιούς εμάς και ποιούς πολίτες; Να κάνουν τη ζωή μας πιο ποιοτική, λένε. Πιο ουσιαστική, λένε, με προσοχή στο περιβάλλον τη φύση και τον άνθρωπο, λένε! Τέτοιες και άλλες πολλές είναι οι μπούρδες που ακούμε κάθε τόσο που οι εκλογές μας χτυπάνε την πόρτα. Παρόλα αυτά λίγο περισσότερο καχύποπτος να είναι κάποιος και να θέλει να σκαλίσει τι σκαρώνουν όλοι αυτοί, θα καταλάβει, γιατί τελικά γίνεται τόσος χαμός για λακούβες και αερολογίες.

Εκατοντάδες λοιπόν υποψήφιοι, κονταροχτυπιούνται στις δημοτικές εκλογές, γιατί έχει σημασία. Έχει σημασία να υπερασπιστούν τα μικρό-συμφέροντά τους απέναντι στα μικρό-συμφέροντα άλλων. Είναι σημαντικό για την κάθε δημοτική αρχή να εκλεγεί για να μπορέσει να κάνει τα κουμάντα της. Κουμάντα που μεταφράζονται σε χρήμα και σχέσεις, που καταλήγουν είτε στις

τσέπες των εκάστοτε εμπλεκόμενων, είτε τους ανοίγουν έναν ένδοξο δρόμο προς την πολιτική καριέρα. Επιδοτήσεις για δημόσια έργα, σχέσεις με την αστυνομία και τους ρουφιάνους της περιοχής, πάρε-δώσε με μαγαζάτορες/αφεντικά και το ανάλογο κουβεντολόι με την μαφία που τους ακολουθεί. Όλα αυτά έρχονται μαζί με την εκλογή κάποιων αρχόντων σε τοπικό επίπεδο. Δεν έρχονται από τον ουρανό. Είναι κρατικό σχέδιο ο δήμος κάθε γειτονιάς να έχει κομβικό ρόλο στην καθημερινή ζωή. Να έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για την επιβολή της κυριαρχίας της αστυνομίας στο δρόμο αλλά και στο πώς θα εφαρμόσει τις κρατικές στρατηγικές στο μικροεπίπεδο της γειτονιάς. Δηλαδή πώς θα αναδιαμορφώσει τις γειτονιές με βάση την αποστείρωση, την ηρεμία και γενικότερα την δημόσια τάξη που πρέπει να επιβληθεί ενώ όποιος δεν χωράει σε αυτό το αφήγημα τον περιμένουν από εξακριβώσεις μέχρι αποκλεισμό από τον δημόσιο χώρο. Και όλα αυτά με το αζημίωτο.

Η δημοτική αρχή του Χαλανδρίου συγκεκριμένα εισέπραξε πάρα πολλά χρήματα για να φέρει εις πέρας πολιτικές του αριστερού κράτους. Αναπλάσεις πλατειών, μαζικοί εμβολιασμοί ρομά, γκρέμισμα καταυλισμού, στενή σχέση με Α.Τ. και σύνδεσή του με διευθυντές σχολείων αλλά και συλλόγους γονέων με σκοπό την παρακολούθηση των μαθητών είναι μόνο ελάχιστα από αυτό που πραγματώθηκαν. Και είμαστε σίγουροι ότι αυτό συνεχίζεται. Απλά αλλάζει η διαχείριση αλλά όχι η πολιτική κατεύθυνση. Γιατί όντως όλοι αυτοί μαλώνουν γιατί έχουν αντικρουόμενα συμφέροντα αλλά ένα πράγμα έχουν κοινό. Το ότι στοχεύουν εμάς. Κι εμείς δεν είμαστε οι πολίτες αλλά η εργατική τάξη που δεν γουστάρει τα σχέδιά τους να πατάνε στις πλάτες μας. Δεν γουστάρει να βλέπει την μεσοαστική κουλτούρα να καταλαμβάνει τον δημόσιο χώρο, τα αφεντικά και οι δήμαρχοι να βγάζουν ζεστό χρήμα για να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής των νεκροζώντανων γειτόνων μας που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να έχουν πολύχρωμους κάδους στην μονόχρωμη ζωή τους.

Για αυτό και εμείς θα τους αντιμετωπίζουμε σαν εχθρούς της πολυεθνικής εργατικής τάξης. Ούτως ή άλλως τα μικροσυμφέροντά τους μας αφήνουν παγερά αδιάφορους.

Οι τοίχοι το φωνάζουνε ξανά και ξανά, με μπογιές σπρέι και ρολά κρατάμε antifa αυτή τη γειτονιά.

Αυτοί εδώ οι δρόμοι δεν ειναι νεκροί, οι χίλιες μας γλώσσες τους δίνουνε ζωή

Και αν περπατάς σκυμένος και πάντα ψάχνεις κάτι, σήκωσ'το βλεμα σου ψηλά, όλο και κάποιο κομμάτι θα σου κλείνει το μάτι.

